

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010169
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010169.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Dušana Krč-Šeberu a Mgr. Jána Odnogu, v trestnej veci proti obvinenému J. S., nar. XX.X.XXXX v W., trvale bytom K T. XXXX/X, W., trestne stíhanému pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí dňa 15.marca 2021, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. marca 2021, sp. zn. 3T/14/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamieta, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 4.3.2021, sp. zn. 3T/14/2021 bolo rozhodnuté nasledovne:

„I.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku s poukazom na § 215 ods. 1 písm. d) Tr. poriadku a § 9 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku sa trestné stíhanie obvineného J. S., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, na skutkovom základe, že

obvinený v rôznom čase v období od januára 2020 až do 22.11.2020 opakovane vyhľadával osobnú blízkosť svojej bývalej družky a zároveň matky ich spoločného dieťaťa, poškodenej W. D. proti jej vôli na rôznych miestach na území mesta W., takým spôsobom, že keď ju stretol, trúbil na ňu, vykrikoval z vozidla, vulgárne ju urážal aj v prítomnosti ich maloletých detí, vyhľadával ju aj v mieste jej bydliska na adrese W., K. XXX/X, kde jej opakovane chodil klopať na dvere do byru, pričom v rovnakom časovom období obvinený opakovane od rodičov poškodenej W. D. zisťoval, kde sa nachádza, ďalej ju obvinený opakovane kontaktoval prostredníctvom telefonických hovorov a SMS správ z telefónneho čísla XXXXXXXXXXXX, v ktorých uvádzal rôzne vulgarizmy na jej osobu, následkom čoho si poškodenej W. D. dala telefónne číslo obvineného zablokovať, avšak obvinený približne od októbra 2020 začal ešte vo väčšej intenzite vyhľadávať jej osobnú blízkosť rovnakými vyššie uvedenými spôsobmi, ako aj tak, že:

- dňa 18.11.2020 približne o 15:00 hodine obvinený vyhľadal poškodenú W. D. v mieste jej bydliska na adrese W., K. XXX/X, kde ju zastavil počas toho ako sedela v motorovom vozidle, vulgárne jej vynadal, pričom ju motorovým vozidlom sledoval až k bydlisku matky poškodenej W. D., kde jej znova v prítomnosti maloletých detí vulgárne vynadal,

- dňa 21.11.2020 približne o 21:30 hodine obvinený na území mesta Trenčín sledoval motorovým vozidlom poškodenú W. D. počas toho, ako sa viezla v inom motorovom vozidle až k reštaurácii AVK v Trenčíne, kde zastavili a začal si ju natáčať na mobilný telefón a pýtal sa jej, kde má deti, pričom ju obvinený ďalej sledoval až do miesta jej bydliska na adrese W., K. XXX/X, a potom, ako sa išla následne prejsť po ulici K. v W., ju obvinený naďalej sledoval

- dňa 22.11.2020 v čase približne o 14:30 hodine obvinený počkal poškodenú W. D. na ulici K T. v W., prišiel za ňou a vulgárne jej vynadal a požadoval od nej, aby mu dala deti,

z ktorého konania mala W. D. neustály strach a napätie, bála sa vychádzať z domu, keďže ju obvinený sledoval a slovné napádal, a to aj preto, že obvinený J. S. bol za podobné konanie voči poškodenej W. D. v inej trestnej veci obžalovaný,

z a s t a v u j e.

II.

Podľa § 238 ods. 4 Tr. poriadku s poukazom na § 79 ods. 2 Tr. poriadku sa obvinený J. S., nar. XX.XX.XXXX, ihneď prepúšťa na slobodu, pretože materiálny dôvod väzby nie je daný.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu prokurátor podal sťažnosť do zápisnice o úkone ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na výrokovú časť napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

„V odôvodnení rozhodnutia samosudca poukazuje na § 211 ods. 1 Tr. por., v zmysle ktorého trestné stíhanie pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Tr. zák. proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď možno začať a už v začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Podľa názoru samosudcu je tak trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodenej, pričom výslovný súhlas na trestné stíhanie podľa § 211 ods. 1 Tr. por. zo strany svedkyne poškodenej W. D. nebol počas celého prípravného konania daný. Z uvedeného má vyplývať, že trestné stíhanie obvineného je podľa § 9 ods. 1 písm. f/ Tr. por. neprípustné, pretože trestné stíhanie je podmienené súhlasom poškodeného a tento súhlas nebol daný.

Pri vyhodnocovaní potreby súhlasu svedkyne poškodenej vychádzal samosudca z nesprávneho výkladu § 211 ods. 1 Tr. por. „by mal ako svedok právo odoprieť výpoveď“. Samosudca mylne vychádza z domnienky, že bývalý druh je osobou, voči ktorej má poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď.

Podľa § 130 ods. 1 Tr. por. právo odoprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v priamom riade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Z obsahu trestného oznámenia, zápisnice o výsluchu svedkyne poškodenej, zápisnice o výsluchu svedka, zápisnice o výsluchu obvineného ako aj z ostatných listinných materiálov zabezpečených v prípravnom konaní vyplýva, že obvinený J. S. je vo vzťahu ku svedkyne poškodenej W. D. v postavení bývalého druhu. Právo odoprieť výpoveď v zmysle vyššie uvedeného sa nevzťahuje na osobu „bývalého druhu“, ale na osobu druhu.

Vzhľadom na uvedené nie sú splnené podmienky na to, aby trestné stíhanie mohlo byť začaté a vedené len so súhlasom poškodeného tak, ako to vyžaduje § 211 ods. 1 Tr. por. Súčasne dávam do pozornosti aj tú skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.11.2020 sp. zn. 1Tp 111/2020 bolo rozhodnuté, že obvinený J. S. bude v predmetnej trestnej veci ďalej trestne stíhaný väzobne, nakoľko existuje dôvodná obava, že v prípade jeho ponechania na slobody by pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd Trenčín, keď dňa 21.12.2020 uznesením sp. zn. 2Tpo/144/2020 rozhodol, že sťažnosť obvineného J. S. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín proti jeho vzatiu do väzby sa zamietá. Už v danom štádiu konania súd preskúmaval nielen materiálne dôvody väzby, ale aj formálne dôvody, teda, či skutok je trestným činom. Okresný súd Trenčín a rovnako aj Krajský súd Trenčín sa zhodli na tom, že skutok je trestným činom (splnenie jednej z formálnych dôvodov väzby) a existuje dôvodná obava z pokračovania v páchaní trestného činu (materiálna podmienka väzby). V prípade, ak by sa podmienka požadovaná § 211 ods. 1 Tr. por. vzťahovala aj na osobu v postavení bývalého druhu, už v tom čase by bolo trestné stíhanie neprípustné, čo vo svojom rozhodnutí nekonštatoval tak Okresný súd Trenčín, ani Krajský súd Trenčín.

S poukazom na tieto okolnosti (pojem bývalý druh-je podľa § 127 ods. 5 Tr. por. v prípade prečinu podľa § 360a Tr. zák. blízkou osobou a nie osobou, voči ktorej má svedok právo odmietnuť výpoveď) je záver samosudcu Okresného súdu Trenčín, že pre trestné stíhanie sa v danom prípade vyžaduje súhlas poškodeného podľa § 211 ods. 1 Tr. por. nesprávny.

V nadväznosti na tieto skutočnosti je rovnako nesprávne a nezákonne rozhodnutie súdu o prepustení obžalovaného J. S. na slobodu. Samosudca v napadnutom uznesení uvádza, že u obvineného chýba podmienka ďalšieho trvania väzby, s čím nie je možné s poukazom na vyššie uvedené súhlasiť.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 3T/14/2021 zo dňa 04.03.2021 v celom rozsahu výrokovej časti, teda v bode I a v bode II. a uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol. “

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd na základe preskúmania konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, pre ktoré by malo byť zrušené sťažnosťou prokurátora napadnuté uznesenie okresného súdu z dôvodu samotnej existencie takýchto procesných pochybení aj bez následného pristúpenia k prieskumu správnosti samotného napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch sťažnosti prokurátora nie je ani vytýkaná existencia takýchto procesných chýb.

Na základe preskúmania správnosti samotných sťažnosťou prokurátora napadnutých výrokov uznesenia okresného súdu o zastavení trestného stíhania podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 215 ods. 1 písm. d) a § 9 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku a prepustenia z väzby podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku a § 79 ods. 2 Trestného poriadku, sa senát krajského súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podanej sťažnosti. Prokurátor namietal správnosť právneho názoru okresného súdu, podľa ktorého je predmetné trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného s trestným stíhaním podľa § 211 Trestného poriadku, nakoľko podľa názoru prokurátora obvinený je bývalý druh poškodenej, z ktorého dôvodu nie je osobou, voči ktorej má poškodená právo odoprieť výpoveď.

Podľa § 211 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 a 158, ohrozovania pohlavnou chorobou podľa § 167, neposkytnutia pomoci podľa § 177 a 178, porušovania domovej slobody podľa § 194, ochrany súkromia v obydli podľa § 194a, porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 a 197, krádeže podľa § 212, sprenevery podľa § 213, neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215, neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 a 217, neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218, neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219, podvodu podľa § 221, úžery podľa § 235, zatajenia veci podľa § 236, porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 a 238, poškodzovania veriteľa podľa § 239, zvyhodňovania veriteľa podľa § 240, poškodzovania cudzej veci podľa § 245 a 246, poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 247, porušovania autorského práva podľa § 283, krivého obvinenia podľa § 345, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a, ohovárania podľa § 373, poškodzovania cudzích práv podľa § 375 Trestného zákona proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť výpoveď, ako aj pre trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona, ak inak vykazuje znaky skutkovej podstaty niektorého z týchto trestných činov, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Ak je poškodených jedným skutkom niekoľko, stačí súhlas len jedného z nich.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného poriadku poškodený oznámi prejav vôle podľa § 211 ods. 1 prokurátorovi alebo policajťovi písomne alebo ústne do zápisnice.

Podľa § 130 ods. 1 Trestného poriadku právo odoprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Ak je obvinených viac a svedok je v uvedenom pomere len k niektorému z nich, má právo odoprieť výpoveď ohľadne iných obvinených len vtedy, keď nemožno oddeliť výpoveď, ktorá sa ich týka, od výpovede týkajúcej sa obvineného, s ktorým je svedok v tomto pomere.

Podľa § 130 ods. 2 svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojencovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu. Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať aj vtedy, ak by výpoveďou porušil svedobné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou.

Podľa § 9 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie podmienené súhlasom poškodeného a nebol súhlas daný alebo bol vzatý späť.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zák. blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Podľa § 127 ods. 5 Trestného zákona blízkou osobou sa na účely trestných činov vydierania podľa § 189 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, znásilnenia podľa § 199 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>>, nebezpečného prenasledovania podľa § 360a <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> alebo financovania terorizmu podľa § 419c ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20210101>> rozumie aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa a osoba, ktorá je vo vzťahu k nim blízkou osobou podľa odseku 4, ako aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide argumentáciu prokurátora v predmetnom trestnom stíhaní, ktorú argumentáciu obsahujú aj dôvody jeho sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia k nim uviedol nasledovné:

„Za súčasného štádia trestného konania, t. j. po podaní obžaloby a jej preskúmania obsahu ako aj obsahu trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/14/2021, s prihliadnutím na stanovisko obhajkyne obvineného, súd dospel k záveru, že trestné stíhanie obvineného je neprípustné podľa § 9 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku, pretože stíhanie je podmienené súhlasom poškodeného a tento súhlas nebol daný v priebehu celého prípravného konania. Z obsahu výpovede svedkyne a poškodenej W. D. vyplýva, že táto je bývalou družkou obvineného, s ktorou má obvinený jedno dieťa. Súhlas na trestné stíhanie od tejto poškodenej, ktorú treba považovať za osobu uvedenú v ustanovení § 211 ods. 1 Tr. poriadku, teda za osobu, ktorá má právo odoprieť vypovedať vo vzťahu k bývalému druhovi, nebol vyžiadany. Keďže absentuje súhlas poškodenej na trestné stíhanie obvineného, vznikla prekážka pokračovania v trestnom stíhaní obvineného, a preto s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 písm. f) Tr. poriadku bolo trestné stíhanie zastavené.

S ohľadom na túto zistenú skutočnosť je potrebné konštatovať, že u obvineného chýba materiálna podmienka ďalšieho trvania väzby, a preto bolo potrebné ho ihneď z väzby prepustiť.“

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou prokurátora, uvedenou v dôvodoch jeho sťažnosti, podľa ktorej námietky v prípade bývalého druhu sa nejedná o osobu, vo vzťahu ku ktorej by mohla poškodená odoprieť výpoveď, z ktorého dôvodu sa nevyžaduje jej súhlas s trestným stíhaním.

Z obsahu predloženého spisového materiálu nepochybne vyplýva, že na obvineného bola podaná obžaloba pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Je nepochybné, že uvedený trestný čin je jedným z taxatívne uvedených trestných činov v ustanovení § 211 ods. 1 Trestného poriadku, pri trestnom stíhaní ktorých trestných činov sa vyžaduje výslovný súhlas

poškodeného s trestným stíhaním, pričom ustanovenie § 212 ods. 1 Tr. por. ustanovuje procesný postup pri zabezpečovaní takéhoto súhlasu.

Z obsahu spisového materiálu nie je sporné a nenamieta to ani prokurátor v dôvodoch sťažnosti, že poškodená nedala súhlas s trestným stíhaním obvineného Trestným poriadkom ustanoveným spôsobom. Sporným nie je ani to, že obvinený a poškodená sú vo vzťahu bývalého druha a družky a sú rodičmi maloletého dieťa.

Podľa právneho názoru tohto senátu krajského súdu na vzťah bývalého druha a družky, ktorí majú spoločné dieťa, pochádzajúce z tohto vzťahu, nie je možné prihliadať len zo subjektívneho pohľadu rodiča na tento vzťah. Vzťah rodičov maloletého dieťaťa je determinovaný nielen okolnosťami, ktoré viedli k narodeniu dieťaťa, ale aj platným právnym poriadkom ustanovenými právami a povinnosťami rodičov voči maloletému dieťaťu. Na vzťahy rodičov dieťaťa nemožno preto nahliadať tak, že ide výlučne ich súkromný vzťah, nakoľko vzťahy rodičov dieťaťa sú regulované objektívnym právom (právnymi normami) za účelom dosiahnutia záujmu spoločnosti zabezpečiť dieťaťu čo najlepšie podmienky pre jeho všestranný rozvoj. Krajský súd poukazuje na to, že právne normy, regulujúce vzťahy rodičov k dieťaťu prostredníctvom objektívneho práva, objektívne nútia rodičov kooperovať, pričom nerozlišujú medzi tým, či rodičia sú alebo nie sú manželmi. Preto pri posudzovaní vzťahu medzi rodičmi maloletého dieťaťa nemá žiadny formálny a ani materiálny význam to, či rodičia dieťaťa sú manželmi alebo nie, keďže zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) v časti úpravy vzťahov rodičov a detí (druhá časť tohto zákona) nerozlišuje, či rodičia dieťaťa sú manželia alebo nie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý rodičovstvo, ako spoločenský vzťah a jeho ochranu z hľadiska spoločensky chránených záujmov stavia na rovnakú úroveň ako manželstvo. Podľa názoru krajského súdu niet zrejme pochýb o tom, že vzťahy manželstva, rodičovstva a rodinné vzťahy (v užšom slova zmysle) sú v spoločenskom vedomí vo všeobecnosti považované za blízke vzťahy, ktoré vzťahy sú z hľadiska záujmov spoločnosti veľmi významné (viď znenie článkov 1, 2, 3 Zákona o rodine).

S poukazom na to, že rodičovské práva a povinnosti voči dieťaťu majú objektívny podklad v právnej skutočnosti, ktorou je narodenie dieťaťa rodičom, pričom objektívne právo na základe tejto právnej skutočnosti v rámci právnej úpravy spoločenských vzťahov núti rodičov pomerne úzko kooperovať v čo najlepšom záujme maloletého dieťaťa, podľa názoru krajského súdu na vzťah rodičov maloletého dieťaťa je nutné nazerať nie z hľadiska aktuálneho subjektívneho pohľadu jedného rodiča na druhého, ale z hľadiska objektívneho, teda z hľadiska, aký vplyv môže mať možná trestnoprávna ujma jedného z rodičov maloletého dieťaťa na rozsah objektívnym právom uložennej povinnosti oboch rodičov kooperovať na všestrannom rozvoji maloletého dieťaťa. S poukazom na tieto objektívne hľadiská posudzovania vzťahu rodičov maloletého dieťaťa, ako aj na význam manželstva a rodičovstva pre spoločnosť, deklarovaný v čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa názoru krajského súdu s poukazom na zákonné podmienky odmietnutia výpovede manžela podľa § 130 ods. 1 Tr. por. niet dôvod ústavnou konformným spôsobom priznať menší význam vzťahu rodičov maloletého dieťaťa, ako vzťahu bezdetných manželov, ktorých manželský zväzok je v skutočnosti len formálny bez reálneho napĺňania účelu, ustanoveného v čl. 1 posledná veta Zákona o rodine (v prípade manželov, ktorí spolu vôbec nežijú, neudržiavajú žiadne vzťahy a každý z nich si žije svojim vlastným životom). Preto podľa právneho názoru krajského súdu pri vzťahu rodičov maloletého dieťaťa bez ohľadu na aktuálny subjektívny momentálny náhľad rodičov na kvalitu ich vzájomného vzťahu ide vždy o vzťah v zmysle § 211 ods. 1 v spojení s § 130 ods. 2 Tr. por. Tento právny názor nie je prekážkou zabezpečenia účinnej ochrany poškodeného, nakoľko poškodený rodič v takomto prípade má zákonnou danú možnosť slobodne rozhodnúť o zabezpečení svojej ochrany prostriedkami trestného práva tým, že dá súhlas na trestné stíhanie druhého rodiča postupom podľa § 212 Tr. por.

Pokiaľ teda poškodená v prejednávanej príhode pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 23.11.2020 uviedla, že vypovedať bude, pričom prípadnú ujmu obvineného nebude subjektívne pociťovať ako vlastnú, neznamená to, že by sa v tomto konaní nemal postupom podľa § 212 Tr. por. vyžadovať aj jej súhlas s trestným stíhaním obvineného. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom okresného súdu, podľa ktorého absencia zabezpečenia súhlasu poškodenej s trestným stíhaním obvineného podľa ustanovení § 211 a § 212 Tr. por. je v tomto prípade podľa § 9 ods. 1 písm. f) Tr. por. zákonnou prekážkou pokračovania v trestnom stíhaní obvineného v predmetnej trestnej veci.

Vzhľadom na to, že podľa právneho názoru krajského súdu okresný súd správne rozhodol o zastavení trestného stíhania obvineného, okresný súd správne rozhodol aj o prepustení obvineného z väzby, pretože zastavením trestného stíhania obvinený stráca procesné postavenie obvineného, ktoré procesné postavenia je zákonnou podmienkou pre trvanie jeho väzby v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.